

813B Velebí má duše s jásotem

transpozice -1

1. Ve-le-bí má du - še s já - sotem, ra - dos - tí Pá-na věčné spá - sy, kte - rý dnes

z vý - sos - ti pohlédl k své dív - ce pokorného srd - ce v lás - ce a mi - los - ti.

2. Již od této chvíle zástupy národů
v neustálé chvále po světa obvodu
slaviti mě budou,
dívku Páně chudou, v radostném závodu.

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil,
sesadil i mocné, pokorné povýšil.
Sytí všechny lačné,
bohaté a pyšné s prázdnou pryč propustil.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil,
Pán můj nejvyšší svatý ve mně si zalíbil.
Duši bohabojné
dary nebes hojné od věků připravil.

5. V lásce své se ujal národa svatého,
pamětliv je slibu praotcům daného,
že z Judova rodu
přijde spása lidu od Boha věčného.

2. Již od té-to chví - le zá - stupy ná - ro - dů v neu-stá-lé chvá - le po světa

ob - vo - du slavi-ti mě bu-dou, dívku Páně chu - dou, v radostném zá - vo - du.

3. Ve-li-ké mi vě - ci Hos-podin u - či - nil, Pán můj nejvýš sva - tý ve mně si

za - lí - bil. Du-ši boha-boj - né da-ry nebes hoj - né od věků při-pra - vil.

4. Ra-menem své mo - ci on pyš-né roz - ptý - lil, se-sa-dil i

moc - né, po - kor-né po - vý - šil. Sy - tí všechny lač - né,

bo - ha - té a pyš - né s prázd - nou pryč pro - pus - til.

5. V lásce své se u - jal ná - ro-da sva-té - ho, pamětliv je sli - bu pra - otcům

da - né - ho, že z Judova ro - du přijde spása li - du od Boha věč-né - ho.